

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Elena Cobzac, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, declarat de inculpatul

Bludari Ion

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> 18.05.2011 – 28.02.2012,
<i>instanța de apel:</i>	15.05.2012 – 09.04.2012, 19.11.2014 – 28.12.2016, 18.08.2017 – 01.10.2018,
<i>instanța de recurs:</i>	03.07.2014 – 07.10.2014, 06.03.2017 – 28.06.2017, 14.12.2018 – 06.02.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 februarie 2012, Bludari Ion a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

2. Instanța de fond a constatat că, Bludari Ion, este învinuit de faptul că, la 11 octombrie 2010, executând pedeapsa în penitenciarul din or. Cahul, urmând scopul dobândirii prin șantaj a bunurilor altei persoane, a telefonat-o de pe numerele de telefoane xx și xx, amenințând-o cu moartea și aplicarea violenței pe Posajenicova Ina și a rudelor acesteia, cerând de la aceasta să-i transmită suma de bani în mărime de 2000 lei, pentru faptul că în anul 2009 i-a rănit sentimentele.

Astfel, apelurile telefonice cu amenințări cu moartea și aplicarea violenței în privința cet. Posajenicova Ina și a rudelor acesteia, au continuat periodic, până la sfârșitul anului 2010.

La 15 octombrie 2010, fiind amenințată de Bludari Ion, Posajenicova Ina a procurat cartela Orange PrePay cu prețul de 50 lei, după care a expediat mesaj cu codul de reîncărcare la numărul de telefon de care se folosea Bludari Ion. După reîncărcarea cartelei telefonice, ultimul, prin șantaj cerea transmiterea sumei de bani în valoare de 1900 lei, amenințând-o pe Posajenicova Ina cu moartea și aplicarea

violentei în caz de refuz de a-i transmite banii.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca șantaj, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, comisă prin amenințarea cu aplicarea violentei și cu amenințarea cu moartea asupra persoanei și a rudelor acesteia.

Instanța de fond a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminare, relatând că nu o cunoaște pe partea vătămată.

Totodată, totalitatea probelor administrate pe caz demonstrează că învinuirea înaintată inculpatului nu și-a găsit confirmare, din care motiv acesta urmează a fi achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Or, o sentință de condamnare nu poate fi întemeiată doar pe presupuneri sau reieșind doar din faptul că la inculpat, în timpul percheziției, a fost depistată o cartelă SIM, care nu are nimic comun cu învinuirea, iar declarațiile părții vătămate nu coroborează cu alte probe.

3. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Elena Stanila, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 189 alin. (2) lit. d), 85 Cod penal, definitiv la 5 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelanta a invocat că totalitatea de probe prezentate și examinate în ședința de judecată și anume declarațiile părții vătămate, a martorilor Ormanji G., Cozma S., Stoianov I, cât și probele scrise – procesele verbale de interceptare și înregistrare a convorbirilor telefonice din 20.11.2010, de percheziție din 28.01.2011 a celei nr. 2 din Penitenciarul nr. 5, or. Cahul, de examinare a obiectului din 28.02.2011 și 09.03.2011, confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Neîntemeiat, instanța a respins proba acuzării cu referire la declarațiile martorului Ribalco V., care la momentul comiterii infracțiunii, se deținea cu inculpatul în aceeași celulă și care la urmărirea penală a declarat că în prezența sa Bludari I. o telefona pe numita Ina, o amenința că o va taia dacă nu-i va da bani.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 09 aprilie 2014, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că învinuirea înaintată inculpatului nu își găsește confirmare, fiind justă concluzia primei instanțe privind achitarea lui.

5. Procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că hotărârea contestată nu curpinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2014, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel, contrar cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentare cuvenită, asupra motivelor invocate în apel de către procuror, care confirmă vinovăția inculpatului și, anume asupra declarațiilor părții vătămate care a

dat aceleași declarații atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată, indicând că „anume de pe numărul de telefon ridicat în cadrul percheziției la Bludari Ion, a fost telefonată cu amenințări pe numerele de telefoane xx și xx ce-i aparțin”, a martorilor Ormanji G., Cozma S., Chirila P., care au declarat că „în cadrul percheziției în celula unde se deține inculpatul Bludari I. de la ultimul au fost ridicate cartele SIM a operatorului de telefonie mobilă Orange, iar de la Cucereanu Gheorghe care se deținea în aceeași celulă cu Bludari Ion, a fost depistat telefonul mobil de model Nokia 1208, de la care s-au efectuat apelurile telefonice”, probele scrise, ca procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20.11.2010 cu stenograma convorbirilor dintre Posajenicova I. și Bludari I., procesul-verbal de percheziție din 28.01.2011 în celula nr. 2 din Penitenciarul 5 or. Cahul, potrivit căruia la Bludari Ion a fost depistată și ridicată cartela SIM Orange cu nr. 1009/0346/6576/3, în pantoful lui Cucereanu G. a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model „Nokia 1208” cu imei 358090012113020, fără cartele SIM, cu acumulator, în stare de funcționare, procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.02.2011 - descifrări computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare - ieșire efectuate de la telefonul mobil de model „Nokia 1208” pe perioada 01.10.2010 până la 28.01.2011, la cartela SIM cu nr. xx a fost înregistrat un apel cu nr. 078398066 pe data de 25.01.2011 ora 11:48, procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011 - descifrări computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare - ieșire la nr. de telefon ce aparține lui Posajenicova I. xx au fost înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim de intrare - ieșire către nr. de telefon xx, ce aparține lui Bludari I., pe data de 29.10.2010, 31.10. 2010, 01.11.2010, 08.11.2010, 09.11.2010, 27.12.2010, 21.12.2010, că neîntemeiat a fost respinsă proba acuzării cu referire la declarațiile martorului Rîbalco V., care la momentul comiterii infracțiunii de către Bludari I., se deținea cu ultimul în celula nr. 2 a Penitenciarului 5, or. Cahul, și care la urmărirea penală a declarat că „în prezența sa, Bludari I. o telefona pe numita Ina, amenințându-o că o va tăia, dacă nu îi dă bani”.

La fel, instanța de apel, neîntemeiat a respins demersul procurorului privind dispunerea efectuării constatării tehnico științifică fonoscopică a convorbirilor telefonice și nu a prezentat argumentele concrete în susținerea hotărârii sale, astfel acuzarea fiind lipsită de posibilitate de a prezenta probe suplimentare, posibile, necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei penale.

Superficial s-a expus instanța de apel asupra declarațiilor părții vătămate privind comiterea șantajului de către Bludari Ion, care anterior (urmăririi penale și examinarea judiciară) nu l-a văzut și nu cunoștea persoana inculpatului nefiind confirmate prin probe concludente, pertinente și veridice, de rând ce fiind audiată în instanța de apel, partea vătămată a relatat că a avut o perioadă îndelungată de convorbiri telefonice cu persoana, care a aflat că îl cheamă Bludari Ion, și o șantaja cu amenințare de a aplica violența fizică în privința sa și a rudelor sale, pentru a-i fi transmiși banii, în suma de 2000 lei, prin expedierea numerelor de cod de pe cartele de reîncărcare la suma respectivă, ulterior i-a transmis prin telefon și o fotografie de-a sa, însă a șters-o din memoria telefonului... persoana respectivă de pe

fotografie seamăna cu inculpatul Bludari I., numai că era mai slab pe fotografie decât în prezent.

Instanța de apel, reținând ca neveridice declarațiile părții vătămate, pripit a ajuns la concluzia de a aprecia critic declarațiile martorilor Cozima S., Cojocaru D., Chirilă P., Stoianov I., Cucereanu G., Harcomeț V., cât și probele scrise plângerea de la Posajeniconă I., procesul-verbal privind actele de constatare din 19.10.2010; procesul-verbal de ridicare din 17.11.2010, procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20.11.2010, procesul verbal privind aprecierea informației culese din 20.11.2010, procesul verbal de examinare a obiectului din 20.11.2010, procesul verbal de percheziție din 28.01.2011, procesul verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 28.01.2011, procesul verbal de examinare a obiectului cu foto-tabel din 03.02.2011, procesul verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii operative de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” conform interpelării nr. 0696/11, procesul verbal de examinare a obiectului din 28.02.2011, procesul verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011, procesul verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011.

Prin urmare, instanța nu a analizat probele respective, din care rezultă că în agenda telefonului mobil de model Nokia cu Imei 358090012113020, care a fost ridicat din celula unde se deținea Bludari I., în Penitenciarul nr. 5 Cahul, era înregistrat și numărul de telefon xx sub numele Ina, care aparține părții vătămate Posajenicova I., și nu a dat apreciere corectă nici proceselor verbale de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefoanele mobile cu nr. xx, xx, xx ce aparțin lui Bludari I., și nr. de telefon xx, ce aparține Posajenicova I.

Nu au fost apreciate la modul convenit nici declarațiile martorului Rîbalco V., care executa pedeapsa împreună cu Bludari Ion în celula din Penitenciarul nr. 5, care a indicat la urmărirea penală, că „...pe telefonul mobil de model „Nokia”, ce a fost depistat la deținutul Cucereanu Gheorghe, toți patru deținuți din celula respectivă se foloseau de el de aproximativ 3 luni. Acest telefon mobil a apărut la ei în celulă aproximativ în luna noiembrie 2010, care era luat din altă celulă. Deținutul Bludari I., în prezența sa a discutat de pe telefonul dat cu o fată pe nume Ina în luna noiembrie 2010....pe care o amenința și îi cerea să îi transmită bani prin vreun cunoscut de-al său, pe care îl va indica el...o amenința că o va tăia...”, declarații confirmate parțial și prin declarațiile martorilor Harcomeț V. și Cucereanu Gh., care au indicat, că „...în urma percheziției, din celula în care-și ispășeau pedeapsa, de la Cucereanu Gh. a fost ridicat un telefon mobil de model „Nokia”, iar de la Bludari I. o cartelă SIM de la compania de telefonie mobilă „Orange”.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel, a conchis că prima instanță just a ajuns la concluzia că lipsesc probe, ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal.

8. Procurorul în cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Natalia Andronic, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că decizia este ilegală și emisă contrar probelor administrate, deoarece instanța de apel s-a expus într-un mod superficial asupra declarațiilor părții vătămate și nu a dat apreciere declarațiilor martorului Rîbalco V., cât și probelor scrise, care au fost acumulate în cadrul urmăririi penale și prezentate de acuzare, întru confirmarea vinovăției inculpatului.

Instanța nu a dat o apreciere corectă nici proceselor-verbale de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefoanele mobile cu nr. xx, xx, xx ce aparțin inculpatului, și nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) și 436 alin.(2) Cod de procedură, deoarece a ignorat totalmente indicațiile date anterior de instanța de recurs, și, în mod repetat, a admis erori de drept ce duc la casarea hotărârii adoptate.

Partea motivantă a deciziei nu cuprinde motivarea concluziilor instanței de apel, formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelant și probele din dosar, reieșind din indicațiile formulate de către instanța de recurs, prin care s-a specificat că la judecarea cauzei instanța de apel urmează să dea o apreciere cuvenită probelor înaintate de către acuzare, și anume: declarațiile martorilor Cozima S., Cojocar D., Chirilă P., Stoinov I., Cucereanu Gh., Harcomeț V., care evident au rămas fără apreciere.

Instanța a expus desfășurat toate probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, a descris amănunțit conținutul lor, le-a completat cu date mărturisite de părți la etapa judecării apelurilor, însă nu a dat apreciere probatoriului administrat în cauză, formulând câteva concluzii de ordin general, care au determinat instanța să mențină sentința de achitare. Omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat așa cum a menționat instanța de recurs și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor și în mod repetat urmează a fi înlăturată de instanța de apel la rejudecarea cauzei.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 și 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, cu respectarea indicațiilor expuse în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2014 și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2018, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Bludari Ion a fost condamnat în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie 18.000 lei.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin prezenta decizie și sentința Judecătorei Sângerei din 28.03.2013, lui Bludari Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie 18.000 lei, cu executare în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat că la 11 octombrie 2010, inculpatul Bludari Ion, urmând scopul dobândirii prin șantaj a bunurilor altei persoane, a telefonat-o de pe numerele de telefoane xx și xx, amenințând-o cu moartea și aplicarea violenței pe Posajenicova Ina și rudele acesteia, a cerut de la aceasta să-i transmită suma de bani în mărime de 2000 lei, pentru faptul că în anul 2009 i-a rănit sentimentele.

Astfel, apelurile telefonice cu amenințări cu moartea și aplicarea violenței în privința lui Posajenicova Ina și a rudelor acesteia, au continuat periodic, până la sfârșitul anului 2010.

La 15 octombrie 2010, fiind amenințată de Bludari Ion, Posajenicova Ina a procurat cartela Orange PrePay cu prețul de 50 lei, după care a expediat mesaj cu codul de reîncărcare la numărul de telefon de care se folosea Bludari Ion. După reîncărcarea cartelei telefonice, Bludari Ion, prin șantaj cerea transmiterea sumei de bani în valoare de 1900 lei, amenințând-o pe Posajenicova Ina cu moartea și aplicarea violenței în caz de refuz de a transmite banii.

Inculpatul a solicitat în scris examinarea cauzei în lipsa sa, iar apărătorul Cazacu D., a confirmat refuzul inculpatului de a participa la judecarea cauzei, nefiind astfel încălcate drepturile inculpatului la un proces echitabil.

În ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul a declarat că nu recunoaște vina, nu cunoaște partea vătămată, în cadrul percheziției în celula în care stătea cu Rîbalco și Harcomeț, la el a fost găsită o cartelă Orange care îi aparține lui Rîbalco, care avea la sfârșit numerele 335, dar el nu a sunat pe nimeni de pe telefonul mobil.

Totodată, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 189 alin. (2) lit.d) Cod penal, este dovedită pe deplin prin cumul de probe administrate.

Astfel, partea vătămată Posajenicova I., a declarat în ședința de judecată a instanței de fond că, la sfârșitul anului 2009, prin intermediul mesajelor, a făcut cunoștință cu o persoană pe nume Ion, cu care a început să comunice prin telefon pe număr Orange. Sunetele aveau loc după ora 18.00 până la 24.00. Peste vreo lună, Ion i-a spus că el stă la închisoare. S-a speriat și a vrut să înceteze discuțiile. Ion i-a spus că are înregistrate toate discuțiile lor pe dictofon și a cerut de la ea 2000 lei și telefonul ei, că dacă nu-i va da banii și telefonul va pune discuțiile lor intime și poza ei pe internet. Nu mai răspundea la sunete, iar Ion trimetea mesaje cu conținutul „ridică receptorul deoarece va fi mai rău”. Inculpatul Bludari Ion din sală este cel care o telefona, întrucât i-a trimis poza lui, dar pe care a șters-o din telefon. În anul 2010, aproximativ luna octombrie, a primit un apel telefonic de la persoana Roman, care i-a spus că dorește să facă cunoștință cu ea. Mai târziu, a recunoscut că este tot Ivan și i-a amintit de istoria veche, zicând că i-a trădat sentimentele, l-a amăgit și că trebuie să-i compenseze banii care i-a cheltuit cu ea pe sunete, adică 2000 lei. Banii trebuiau transmiși până pe data de 15.10.2010. Nu a găsit bani până la data stabilită și inculpatul a început să o amenințe cu răfuiala fizică, că o va duce în pădure și o va

îngropa, că o va vinde peste hotare, că va face rău familiei ei. A înțeles amenințările ca reale. Apoi Ivan i-a cerut să-i cumpere cartela Orange Pre Pay, pe care dânsa a cumpărat-o în valoare de 50 lei și i-a dictat codul de pe cartelă. A înțeles că singură nu se va putea isprăvi, s-a adresat la poliție și a început să înregistreze convorbirile. Pe 21.12.2010 a primit ultimul sunet din partea lui Ivan de pe nr. xx. A sunat de pe mai multe numere, ține minte nr.xx. Numărul ei de telefon este xx. Nu cunoaște dacă în 2009 Ivan o telefona de pe același număr de pe care o telefona și în 2010. În convorbiri a cerut să se întâlnească cu el pentru ca să fie prins momentul transmiterii banilor, dar el cerea să-i cumpere cartele de reîncărcare. Ivan vorbea cu ea în limba rusă.

Aceste declarații, fiind susținute de ea și în instanța de apel, sunt veridice, consecvente, deoarece coroborează atât cu cele date de ultima în cadrul urmăririi penale, cât și în prima instanță, din care rezultă cu certitudine circumstanțele comiterii faptei de către inculpat, și anume că a telefonat-o de pe numerele de telefoane xx și xx, a amenințat-o cu moartea, cu aplicarea violenței pe dânsa și rudele ei, a cerut să-i transmită suma de 2000 lei, pentru faptul că în anul 2009 i-a rănit sentimentele. Fiind amenințată de inculpat, partea vătămată a procurat cartela Orange PrePay, cu prețul de 50 lei, după care a expediat mesaj cu codul de reîncărcare la numărul de telefon de care se folosea Bludari I. După reîncărcarea cartelei telefonice, inculpatul, prin șantaj a cerut transmiterea sumei de bani în valoare de 1900 lei, amenințând-o cu moartea și aplicarea violenței în caz de refuz de a-i transmite banii.

Martorii Ormanji G., Cozma S., Cojocaru D., Chirilă P. și Stoianov I., au dat declarații similare, relatând că în urma efectuării percheziției în celula nr. 2 din Penitenciarului nr. 5 Cahul, în care se dețineau Cucereanu, Harcomeț, Rîbalco și Bludari la Cucereanu a fost depistat un telefon mobil de model Nokia, iar la Bludari I. o cartelă SIM Orange, obiecte ce au fost înregistrate în procesul-verbal și transmise colaboratorilor de poliție, care au participat la percheziție. Martorii nominalizați, în instanța de apel și-au susținut declarațiile date anterior.

Martorul Harcomeț V., a comunicat că a stat într-o celulă cu Rîbalco, Cucereanu și Bludari I.. Nu a văzut ca în timpul percheziției să se găsească vreun telefon. Nu a văzut ca cineva să vorbească la telefon. De la colaboratorii penitenciarului a auzit că în celula nr. 2 s-a găsit un telefon. La penitenciarul nr. 5 Cahul toți deținuții au cartele SIM, declarații pe care le-a susținut și în instanța de apel.

Martorul Cucereanu G. a lămurit că, a stat într-o celulă cu Bludari I. Pe 23.02.2011 a fost efectuată o percheziție și colaboratorii administrației au ridicat de la dânsul un telefon mobil de model „Nokia”, care i l-a transmis Rîbalco pînă la percheziție. Nu cunoaște ce cartelă era în acest telefon. Toți deținuții se foloseau de telefon, inclusiv și Bludari I. Cîte odată se foloseau toți de o cartelă, altă dată fiecare de cartela sa. Bludari I. vorbea cu părinții săi, nu a auzit să discute cu vreo prietenă, declarații susținute și în instanța de apel.

Martorul Rîbalco V. a relatat în cadrul urmăririi penale că, la 28.01.2011 se afla în celula nr. 02 împreună cu deținuții Harcomeț, Cucereanu și Bludari I., când colaboratorii instituției penitenciare, împreună cu doi colaboratori de poliție, au

efectuat o percheziție. La Cucereanu G. a fost depistat și ridicat, din ciorapul piciorului, un telefon mobil de model „Nokia”. Apoi a fost scos în coridor. Ce s-a petrecut mai departe în celulă nu a văzut, însă a aflat de la Bludari I. că a fost depistată o cartelă SIM „Orange”. De telefonul mobil de model „Nokia” depistat la Cucereanu G., toți patru deținuți din celula respectivă se foloseau. Bludari I., în prezența sa, a discutat la telefonul dat cu o fată pe nume Ina în luna noiembrie 2010 și o amenința, cerea să-i trimită bani printr-un cunoscut de al său, pe care îl va indica el, însă fata nu i-a dat bani, în rezultat la ce Bludari I. o amenința că o va tăia. Ulterior, a aflat de la ultimul că Ina a înaintat o plângere în privința lui la organele de poliție.

Declarațiile martorilor Ormanji G., Cozma S., Cojocaru D., Chirilă P., Stoinov I., Harcomeț V., Cucereanu G. și Rîbalco V. sunt utile, veridice, coroborează cu declarațiile părții vătămate și combat argumentele inculpatului precum că dânsul n-a comis infracțiunea imputată, cât și confirmă faptul că anume Bludari I. a comis această infracțiune, că anume el a telefonat-o pe Posajenicova I. de pe numerele de telefoane xx și xx, a amenințat-o cu moartea și aplicarea violenței pe dânsa și pe rudele ei, a cerut să-i transmită suma de 2000 lei, pentru faptul că în anul 2009 i-a rănit sentimentele. De asemenea că, fiind amenințată de inculpat, partea vătămată a procurat cartela Orange PrePay, cu prețul de 50 lei, după care a expediat mesaj cu codul de reîncărcare la numărul de telefon de care se folosea inculpatul. După reîncărcarea cartelei telefonice, Bludari I., prin șantaj a cerut transmiterea sumei de 1900 lei, amenințând-o pe Posajenicova I. cu moartea și aplicarea violenței în caz de refuz de a-i transmite banii.

Vinovăția inculpatului este dovedită și prin probele scrise, inclusiv:

procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 17.11.2010;

procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20.11.2010, cu stenograma convorbirilor între Posajenicova I. și Bludari I.;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.11.2010, a două cartele de reîncărcare Orange Prepay cu valoarea de 50 lei, fiecare, bon fiscal nr. 402;

procesul-verbal de percheziție din 28.11.2011 în celula nr. 2 din Penitenciarul nr. 5, or. Cahul, în cadrul cărei, în regiunea abdomenului lui Bludari I., a fost depistată și ridicată o cartelă SIM Orange cu nr. 1009/0346/6576/3, iar în pantoful lui Cucereanu G. a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model Nokia 1208 cu imei-358090012113020, fără cartela SIM, cu acumulator, în stare de funcționare;

procesul-verbal de examinare a telefonului mobil de model ”Nokia 1208”, cu imei - 358090012113020, cartela SIM Orange cu nr.xx. La capitolul „Agenda telefonului” este înregistrat nr. telefon xx - „Ина”, care aparține părții vătămate Posajenicova I., cu fototabel;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011 - descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire efectuate de la nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate Posajenicova I., pe perioada 01.10.2010 pînă la 27.02.2011. La nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate au fost înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim intrare-ieșire către nr. de telefon

xx ce aparține lui Bludari I. pe data de 05.11.2010 de 4 ori între orele 06.45 pînă la ora 06.54. La nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate au fost înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim intrare-ieșire către nr. de telefon xx ce aparține lui Bludari I. pe data de 29.10.2010, 31.10.2010, 01.11.2010, 08.11.2010, 09.11.2010, 27.11.2010, 21.12.2010 în total 32 apeluri intrare-ieșire;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011 - descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire efectuate de la nr. de telefon xx pe perioada 01.10.2010 pînă la 18.02.2011. La nr. de telefon xx, ce aparține lui Bludari I. au fost înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim intrare-ieșire către nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate Posajenicova I. pe data de 29.10.2010, 31.10.2010, 01.11.2010, 08.11.2010, 09.11.2010, 27.11.2010, 21.12.2010 în total 32 apeluri intrare-ieșire;

proces-verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011 - descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire efectuate de la nr. de telefon xx pe perioada 01.10.2010 pînă la 21.01.2011. La nr. de telefon xx, ce aparține lui Bludari I. au fost înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim ieșire către nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate Posajenicova I. pe data de 05.11.2010 de 4 ori între orele 06.45 pînă la ora 06.54;

raportul de expertiză judiciară nr.1233 din 15 noiembrie 2016, că la convorbirile înregistrările audio cu denumirile: ws 10034 din 25.08.2009; ws 10036 din 26.08.2009; ws 10037 din 25.07.2009; ws 10040 din 26.07.2009; ws 10041 din 28.07.2009; ws 10045 din 11.08.2009; ws 10049 din 14.08.2009; ws 10050 din 14.08.2009 „file i wav”, depistate pe purtătorul de informație CD - R disc de model „ACME ”, prezentat la cercetare, participă 2 persoane cu voce de bărbat și femeie. Convorbirile sunt întretinute în limba rusă. Informația prezentată la cercetare nu este valabilă pentru efectuarea unui examen comparativ în vederea stabilirii persoanei după fonograma vorbită.

Or, declarațiile inculpatului nu corespund adevărului, sunt mincinoase și date în scopul de a se eschiva de la răspundere penală, pentru fapta comisă, și acestea se combat de întreaga sistemă de probe administrate și analizate mai sus.

Prima instanță neîntemeiat și-a bazat soluția pe declarațiile inculpatului, odată ce versiunea lui a fost combătută prin declarațiile părții vătămate Posajenicova I., că anume inculpatul i-a spus ..., este la libertate și ușor poate să o găsească, că dânsa i-a trădat sentimentele, l-a amăgit și astfel trebuie să-i compenseze banii care i-a cheltuit cu ea pe sunete, după calculele lui 2000 lei. Banii trebuiau transmiși pînă pe data de 15.10.2010. Nu a găsit bani pînă la data stabilită și Ivan a început să o amenințe cu răfuiala fizică, că o va duce în pădure și o va îngropa, că o va vinde peste hotare, că va face rău familiei ei. A înțeles amenințările ca reale. Apoi Ivan i-a cerut să-i cumpere cartela Orange Pre Pay”.

Prin urmare, declarațiile părții vătămate, urmează a fi apreciate ca veridice, deoarece sunt consecvente, gândurile sunt expuse consecutiv, fiind confirmate și de martorii Ormanji G., Cozma S., Cojocaru D., Chirilă P, Stoianov I., Harcomeț V. Cucereanu G. și Rîbalco V., cât și de întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 189 alin. (2), lit. d) Cod penal, ca șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, comisă prin amenințarea cu aplicarea violenței și cu amenințarea cu moartea asupra persoanei și a rudelor acesteia.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, că inculpatul anterior a fost condamnat de patru ori, inclusiv la închisoare pentru o durată lungă de timp, ce denotă că el nu a stat pe calea corijării și reeducării, nu a tras concluzii necesare și a continuat insistent să comită infracțiuni, astfel că pedepsele anterioare, cât și pedeapsa sub formă de închisoare, nu a dus la scopul prevăzut de lege, de îndreptare și corectare, fiind în prezența circumstanței agravante, comiterea infracțiunii de către o persoană care a mai săvârșit infracțiuni, concluzionând că îndreptarea și corectarea lui Bludari I. nu este posibilă fără izolare de societate.

Concomitent, reieșind din faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de două ori la închisoare pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, și din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, din categoria celor grave, adică a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, pedeapsa cu închisoare urmează a-i fi aplicată conform prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, pe un termen de 6 ani, cu amendă în mărime de 900 unități convenționale.

11. Inculpatul, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat, că în cadrul urmăririi penale și cercetărilor judecătorești nu au fost prezentate probe ce ar fi probat faptul că dânsul a săvârșit fapta de care a fost recunoscut vinovat.

Vinovăția sa este bazată doare pe presupuneri, iar potrivit art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile în provarea vinovăției care nu pot fi înlăturate, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul de pe rol, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 11. din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 11. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 10. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, respectând întocmai stipulările din art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, că judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel urmează să audieze din nou martorii acuzării declarațiile căror constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Posajenicova I., ale martorilor Ormanji G., Cozma S., Cojocar D., Chirilă P., Stoianov I., Harcomeț V., Cucereanu G. și Rîbalco V., ultimul relatând că a auzit personal cum inculpatul suna partea vătămată cerându-i bani prin amenințări cu aplicarea violenței, procesul verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 17.11.2010; procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 20.11.2010, cu stenograma convorbirilor între Posajenicova I. și Bludari I.; procesul verbal de examinare a obiectului din 20.11.2010, a două cartele de reîncarcare Orange Prepay cu valoarea de 50 lei, fiecare, bon fiscal nr. 402; procesul-verbal de percheziție din 28.11.2011 în celula nr. 2 din Penitenciarul nr. 5, or. Cahul, în cadrul cărei de la Bludari I. a fost ridicată cartela SIM Orange cu nr. 1009/0346/6576/3, iar de la Cucereanu G. a fost ridicat telefonul mobil Nokia 1208 cu imei-358090012113020, fără cartela SIM, cu acumulator, în stare de funcționare; procesul verbal de examinare a telefonului mobil „Nokia 1208”, cu imei - 358090012113020, cartela SIM Orange cu nr.xx, la capitolul „Agenda

telefonului” fiind înregistrat nr. telefon xx - „Ина”, care aparține părții vătămate Posajenicova I., cu fototabel; procesul verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011 - descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire efectuate de la nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate Posajenicova I., pe perioada 01.10.2010 până la 27.02.2011. la nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate fiind înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim intrare-ieșire către nr. de telefon xx ce aparține lui Bludari I. pe data de 05.11.2010 de 4 ori între orele 06.45 pînă la ora 06.54, la nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate fiind înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim intrare-ieșire către nr. de telefon xx ce aparține lui Bludari I. pe data de 29.10.2010, 31.10.2010, 01.11.2010, 08.11.2010, 09.11.2010, 27.11.2010, 21.12.2010 în total 32 apeluri intrare-ieșire; procesul verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011 - descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire efectuate de la nr. de telefon xx pe perioada 01.10.2010 pînă la 18.02.2011, la nr. de telefon xx, ce aparține lui Bludari I. fiind înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim intrare-ieșire către nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate Posajenicova I. pe data de 29.10.2010, 31.10.2010, 01.11.2010, 08.11.2010, 09.11.2010, 27.11.2010, 21.12.2010 în total 32 apeluri intrare-ieșire; proces verbal de examinare a obiectului din 09.03.2011 - descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire efectuate de la nr. de telefon xx pe perioada 01.10.2010 pînă la 21.01.2011, la nr.de telefon xx, ce aparține lui Bludari I. fiind înregistrate mai multe apeluri telefonice în regim ieșire către nr. de telefon xx, ce aparține părții vătămate Posajenicova I. pe data de 05.11.2010 de 4 ori între orele 06.45 pînă la ora 06.54; raportul de expertiză judiciară nr.1233 din 15.11.2016, că la convorbirile înregistrările audio cu denumirile: ws 10034 din 25.08.2009; ws10036 din 26.08.2009; ws 10037 din 25.07.2009; ws 10040 din 26.07.2009; ws 10041 din 28.07.2009; ws 10045 din 11.08.2009; ws 10049 din 14.08.2009; ws 10050 din 14.08.2009 „file i wav”, depistate pe purtătorul de informație CD - R disc de model „ACME ”, prezentat la cercetare, participă 2 persoane cu voce de bărbat și femeie. Convorbirile sunt întreținute în limba rusă. Informația prezentată la cercetare nu este valabilă pentru efectuarea unui examen comparativ în vederea stabilirii persoanei după fonograma vorbită, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanț de apel indicând detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal (*pct. 10. din decizie*).

Totodată, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 10. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință

soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 11. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 10. - 11. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

13. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bludari Ion Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2018, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 06 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Elena Cobzac

Victor Boico